

Dinosaurus-botweefselstudie weerlegt critici

Brian Thomas, M.S., <http://www.icr.org/article/7091/>, 5-11-2012

Brian Thomas is Science Writer at the Institute for Creation Research

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

Eerder verscheen:

Zacht weefsel in fossielen: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/zachtweefsel.pdf>
Meer zacht weefsel gevonden: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/zachtweefsel-2.pdf>

Originele dinoweefsels in fossiele beenderen zijn waarschijnlijk de meest controversiële vondsten in de hele paleontologie. Seculiere wetenschappers hebben een probleem om ze te interpreteren. Zij debatteren over de vraag óf de weefsels echt zijn, gebaseerd op gemeten weefselvervalwaarden in het laboratorium, óf dat de weefselvervalwaarden echt zijn, gebaseerd op zonder meer geobserveerde weefsels.

Het laatste rapport over dit onderwerp karakteriseert originele van dinosaur afkomstige biochemische weefselvondsten binnenin fossiele beenderen.

Velen van hen die vertrouwd zijn met het snelle tempo van weefselverval, hetgeen gebeurt als de weefsels oxideren tot erg kleine chemicaliën, hebben met klem beweerd dat datgene wat lijkt op dinosaurusbloedvaten en cellen eigenlijk bacteriële biofilm is. Bepaalde bacteriën kunnen slijmachtige filmstructuren produceren als beschermende coatings. De auteurs van de studie schreven in het blad *Bone*: “Men heeft geopperd ... dat de ‘bloedvaten’ en ‘cellen’ [van dinosaurbeenderen] te voorschijn komen als een gevolg van biofilminfiltratie; maar er bestaan geen gegevens om deze hypothese te ondersteunen”.^[1]

Mary Schweitzer van de North Carolina State University en leidend auteur van de studie gebruikte een waaier van verschillende technieken om de ogenschijnlijke beendercellen binnenin het dinosaurusbot te analyseren. Eén methode gebruikte antilichamen, die chemicaliën zijn die zich binden aan specifieke doelwitten. Zij en haar co-auteurs vonden dat antilichamen die gekend zijn om chemicaliën te binden die gewervelden produceren, niet bacteriën, duidelijk aangaven dat zich originele proteïnen van gewervelden in de dinobeenderen bevonden.^[2]

Dus, niet enkel zijn er geen gegevens om het biofilmidee te ondersteunen, maar er zijn volop gegevens om dit idee helemaal te weerleggen.^[3]

Schweitzer en haar collega's schreven: “Hier presenteren wij morfologisch, microscopisch, en chemisch bewijsmateriaal dat deze inderdaad veranderde overblijfselen zijn van originele cellen”.^[1]

Het probleem met de vondsten van zachte weefsels in dinobotten en andere fossielen, blijft dus slechts een controverse voor seculiere wetenschappers die niet willen toegeven, ongeacht wat de bewijzen zeggen, doordat zij erop staan dat deze artefacts miljoenen jaren oud zijn. Want zonder deze onwetenschappelijke vooronderstelling is de feitelijke wetenschap steekhoudend.

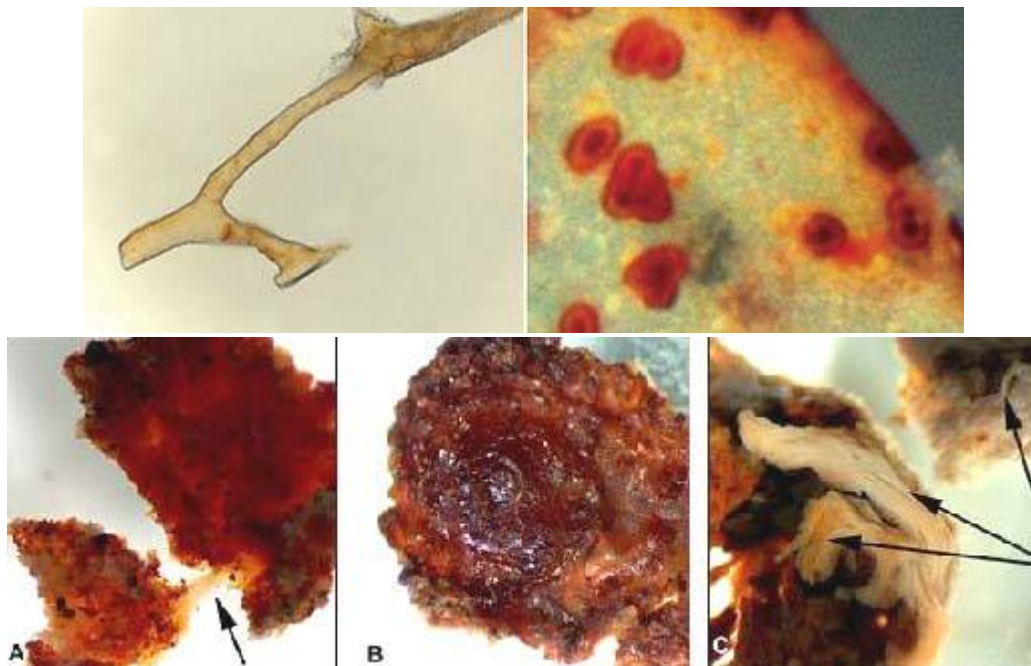
Referenties

1. Schweitzer, M. H. et al. Molecular analyses of dinosaur osteocytes support the presence of endogenous molecules. *Bone*. Published online before print, October 16, 2012.
2. Specifically, antibodies reacted with non-bacterial proteins Actin, Tubulin, PHEX, and Hostone H4.
3. See also: Peake, T. [Small Foot, Big Impression](#). Phys.org. Posted on Phys.org July 24, 2007, accessed October 26, 2012.

Lees aansluitend meer over dit onderwerp:

- <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/zachtweefsel.pdf>
- <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/zachtweefsel-2.pdf>
- <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/zacht&rekbaar.pdf>

Dit artikel bevat volgende foto's:

Zacht weefsel van een T-rex

Zie ook:

- Zacht weefsel in dinosaurusfossielen: <http://www.verhoevenmarc.be/zachtweefsel.htm>
- <http://www.meta-religion.com/Zoology/Exctinct/brachylophosaurus.htm> (Engels)
- <http://www.answersingenesis.org/articles/am/v6/n3/soft-tissue> (Engels)

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm